

Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) var den, der saa mindst velvilligt paa Forslaget. Han ønskede Sagen henlagt, han mente, at den var umoden. Det Forslag, der foreligger her for det høje Ting, sagde det ærede Medlem, er det fjerde Forslag, der i forholdsvis kort Tid er udarbejdet, og det vidner om, at Sagen ikke er moden til Gennemførelse. Saaledes kan man jo sige, jeg vil ikke strides med det ærede Medlem om det rent formelle, men jeg skulde dog mene, at vi maa holde fast paa det, der er Kærnen: Der har foreligget to Forslag, nemlig to Forslag fra selve Kommissionen. Jeg har hovedsagelig, kan jeg sige, bygget paa det ene, om jeg end forsigtigen søgte at holde mig saa vidt muligt paa Mellemsvejen mellem de to Kommissionsgrupper. Landstinget har udviklet mit Forslag noget mere ensidigt, men ikke saaledes, at det principielt afviger fra det, jeg har foreslaaet. I Virkeligheden er der kun to Grupper af Forslag, nemlig Kommissionens Flertalsforslag og saa det Forslag, der foreligger her, og som kan siges at have varieret noget, idet man først finder det hos Kommissionens Mindretal, derefter som Regeringsforslag og nu noget ændret af Landstinget. Det er i og for sig ret ejendommeligt, at det skal times mig, at jeg efter at have forhandlet, og forhandlet mig til Rette, med Landstinget og under Ledelse — det gør jo ikke noget at nævne Partinavnene her — af Højre, saa, naar jeg kommer her ned i Folketinget, skal finde Modstand fra den Side, med hvilken Kompromiset, om jeg saa maa sige, er sluttet i Landstinget, samtidig med at jeg hos Tingets modsatte Fløj, hos de Radikale og Socialdemokraterne — til Dels ogsaa, ganske vist, hos det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) — høster en relativ Anerkendelse, fordi jeg er gaaet ind paa Ønsker fra Landstingets Side. Dette viser, at Sagen ikke er politisk, hvad der for saa vidt er en Tilfredsstillelse, og det er en særdeles Tilfredsstillelse for mig, men jeg er ikke sikker paa, om det ikke, hvis vi ikke afgøre denne Sag nu, men lade den drive ud i det uvisse, kunde hænde, at der gik Politik ogsaa i den, og derfor siger jeg: lad os gribe det belejlige Øjeblik og føre Sagen igennem! Den Ordning, vi her instituerer, er ganske simpel, lidet udviklet, og der er givet Plads for, uden at store Anstrengelser udkræves, uden at Omvæltninger ville afstedkommes, ad Aare, om to, tre Aar, eller naar det nu maa blive, at ændre og

lempe uden at bryde med det, der her institueres. At dette er en Fordel ved det foreliggende Forslag, synes jeg, de ærede Herrer, der i øvrigt nære deres Tvivl, i hvert Fald maa erkende. Ønsket om at faa en Omlægning af Statsskovbrugets Administration har, som jeg bemærkede i Gaar i min korte Indledningsudtalelse, været fremme her i Tinget og været stærkt fremme indenfor Skovbrugsadministrationen. Det er ikke lykkedes at tilvejebringe Enighed mellem Skovbrugets Embeds- og Tjenestemænd, og det lykkes sikkert ikke ved at lade Sagen drive hen for Lud og koldt Vand et Aar eller to. Jeg har ingen Tillid til, at vi derved opnaa positiv, fastslaaet Enighed i Skovbrugsetaten. Det bliver Lovgivningsmagtens Sag at sige, hvorledes Forholdet skal være. Vi have ikke af Kommissionen faaet den Vejledning, som var ønskelig. At vi have faaet nogen Vejledning, benægter jeg ikke, men vi have ikke faaet den Vejledning, den Støtte, det vilde være, at Skovvæsenets Embedsmænd i Enighed frembar et Forslag og sagde: her er et Forslag; gennemføres det, have vi fuld Fortrøstning til, at vi faa en lykkelig Ordning af vort Skovbrug. Dette er ikke blevet Resultatet af Kommissionens Arbejde. Men det, der er kommet fra Kommissionen, er udnyttet saa godt, som jeg har formaet, og paa den Maade, jeg troede var heldigt, og jeg siger nu til det høje Folketing: Følg Landstinget og Ministeren her, og lad os faa denne Sag afgjort! Den bliver her afgjort saa godt, som Omstændighederne tillader det, og paa en Maade, der muliggor lempe lige Ændringer efter den Trang dertil, som Erfaringerne maatte godtgøre.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) henviste til mine Udtalelser i Motiverne, hvor jeg efter at have gjort en Bemærkning til Flertallets Forslag siger med Henblik paa Mindretallets Forslag, at det kan „paa den anden Side ikke anses for heldigt, at Skovdistrikterne inspiceres af Embedsmænd, der ere Distriktsbestyrerne sideordnede“. Ja, det har jeg skrevet i Motiverne, og det mener jeg fremdeles. Naar jeg skrev det saaledes, som det staar, var Grunden den, at der i Mindretallets Forslag og Bemærkningerne dertil var en stærk Antydning af, at man tænkte sig de to af Mindretallet, om jeg saa maa sige, opfundne Skovridere som tjenestegørende ved Inspektionen, som udførende en væsentlig Del af denne. Men saaledes har jeg ikke tænkt mig Forhol-